

Avsändare:

En
Allmänt kallad: LegeNet
LegeNet Holistisk detektivbyrå
c/o Leif Erlingsson,
Eksjövägen 21,
57034 Bruzaholm
E-post adress: lege@lege.net

med rätt att använda och företräda den
juridiska personen LEIF Erling
Gunnar Erlingsson, 580919-3617

*I alla andra fall än när detta eller ett
motsvarande tillstånd enligt nedan
används måste mottagare anges som
som ovan, med
En ... c/o Leif Erlingsson ... , etc.
Det sista stycket behöver ej anges.*

Mottagare:

To: DOMSTOLSVERKET
Besöksadress:
Kyrkogatan 34, Jönköping
Postadress: 551 81 Jönköping
E-post adress:
domstolsverket@dom.se

Cc: Justitiedepartementets Registrator
Besöksadress:
Rosenbad 4, Stockholm
Postadress: 103 33 Stockholm
E-post adress:
justitiedepartementet.registrator
@regeringskansliet.se

(Sänds endast elektroniskt.)

Innan själva yrkandet måste detta tillstånd ges:

Begränsat tillstånd för handel med juridisk person

Avser endast ärende avseende *Gemensamhetsrättsligt Skadeståndsyrkande för säkerhetsbrist
avseende Ulf Ljungdahls tjänsteanteckning 2014-07-24*, som nedan avslutas med det rättssubjekt
jag har rätt att använda och gentemot Domstolsverket Sveriges Domstolar tills annat avtal meddelas
och enbart för denna anmälan använder. Tillståndet avser inte existerande handelsavtal och
kontraktsvillkor avseende före 2014-07-19 eller efter 2014-07-31.

**Enskilt rättssubjekt den juridiska personen LEIF Erling Gunnar Erlingsson 580919-3617 får
enligt villkoren för detta tillstånd kontaktas.**

Tillståndet härmed 2015-01-29 auktoriserat av

En
Allmänt kallad: LegeNet
med rätt att använda och företräda den juridiska personen LEIF Erling Gunnar Erlingsson,
580919-3617

Även denna förklaring ang. varför Förordning (2007:1073) med instruktion för Domstolsverket 1 § 2 st. ej är applicerbar bör ges redan här:

Domstolsverket Sveriges Domstolar måste betraktas som tillsynsmyndighet

Förordning (2007:1073) med instruktion för Domstolsverket 1 § 2 st. måste sättas åt sidan då lagstiftaren inte längre är behörig normgivare vad gäller EU-rätt. Enligt EU-rätt har "det allmänna" strikt skadeståndsansvar oavsett juridisk organisationsform och enligt samma EU-rätt ska det bortses från nationella lagar där sådana gör det orimligt svårt att få skadestånd för fördragsbrist.

Domstolsverket Sveriges Domstolar måste betraktas som och ta ansvar såsom tillsynsmyndighet i EU-rätts frågor, eftersom sådana frågor kan kräva SAMTIDIGT ideellt skadestånd i form av Sveriges Domstolars offentliga avbön såväl som ekonomiskt skadestånd för domstol inom Sveriges Domstolars hantering.

"Vid lagkonflikt ska en svensk regel som strider mot EG-rätten sättas åt sidan. Detta eftersom den svenska regeln beslutats av en instans som - inte längre - är behörig normgivare." (Anna Skarhed SOU 1997:194, s. 121 enligt PDF's elektroniska räknare, s. 131 enligt sidan själv, <http://regeringen.se/content/1/c4/13/26/72732670.pdf>.)

Elektroniska Bilagor:

1. **SOU 1997:194** <http://regeringen.se/content/1/c4/13/26/72732670.pdf>
Det_allmannas_skadestandsansvar_vid_overtradelse_av_EG_regler_pdf_398_kB_72732670.pdf
2. **Ulf Ljungdahls tjänsteanteckning 2014-07-24,
kopia ur Eksjö tingsrätt Mål B 838-14 Aktililaga 37**
Ulf_Ljungdahl_tjansteanteckning_20140724_finns_i_Eksjo_tingsratt_Mal_B_838-14_Aktbilaga_37.png
Kopia av Bilaga 2 i APPENDIX på sidan 14.
3. **Min skrivelse av 2014-07-23 i ärendet Eksjö tingsrätt Mål B 838-14.**
Eksjo_tingsratt_Mal_B_838-14_Skrivelse_20140723.pdf
Kopia av Bilaga 3 i APPENDIX på sidan 15.
4. **CHARTER OF FUNDAMENTAL RIGHTS OF THE EUROPEAN UNION**
http://europarl.europa.eu/charter/pdf/text_en.pdf
uroparl_europa_eu_charter_text_en.pdf

SKADESTÅNDSYRKANDE

Yrkande på skattefritt skadestånd för gemensamrättsligt fördragsbrott begånget 2014-07-24 av rådmän Ulf Ljungdahl i den svenska domstolen Eksjö tingsrätt. (Detta yrkande ska ej sammanblandas med de olika avtal som uppstod mellan mig och Eksjö tingsrätt, inget av vilka utlöstes under tiden 2014-07-19 - 2014-07-31, och inget av vilkas ekonomiska ersättningskrav utlöstes under tiden 2014-07-19 - 2014-08-31. Ej heller ska detta yrkande sammanblandas med ett krav på den näringsdrivande ekonomiska enheten SVERIGES DOMSTOLAR 202100-2742

avseende såväl det ekonomiska uppfyllandet av avtalen mellan mig och Eksjö tingsrätt som den fortsatta rättslösheten efter Eksjö tingsrätts dom.) Rådman Ulf Ljungdahl i den svenska domstolen Eksjö tingsrätt är som enskild tjänsteman att bedöma som ett utflöde av staten. "Av bl.a. domarna i *Marshall I* och *Fratelli Costanzo* kan man sluta sig till att också regionala eller lokala offentliga myndigheter kan ådra en medlemsstat skadeståndsansvar och av domen *Johnston* framgår att en enskild tjänsteman kan vara att bedöma som ett utflöde av staten." (SOU 1997:194 118-119/128-129, vilket ska utläsas Den statliga utredningen av Anna Skarhed SOU 1997:194 Det allmännas skadeståndsansvar vid överträdelse av EG regler / Medlemsstaternas skadeståndsansvar vid överträdelse av EG-rätten, PDF s. 118-119, 128-129 i tryck.)

Min skrivelse av 2014-07-23 i ärendet Eksjö tingsrätt Mål B 838-14, se *bilaga 3 eller APPENDIX på sidan 15*, behandlar rättigheter jag på grundläggande rättsfilosofiskt principiella grunder anser mig ha. Som nedan visas ur Charter of Fundamental Rights of the European Union går sådana argument före varje nationell lag eller tillämpning varför dessa argument när de förs fram måste mötas. Istället gömde rådman Ulf Ljungdahl i den svenska domstolen Eksjö tingsrätt undan skrivelsen, se *bilaga 2 eller APPENDIX på sidan 14*. Eftersom det i gemensamrätten finns prejudikat för att de nationella domstolarna måste gå utöver eller bortse från nationell rätt för att tillförsäkra enskilda deras rättigheter, se den rättsliga grunden utvecklad nedan, så är det resultatet rådman Ulf Ljungdahl i den svenska domstolen Eksjö tingsrätt producerade genom sin tjänsteanteckning 2014-07-24, se *bilaga 2 eller APPENDIX på sidan 14*, och genom den av allt att döma att gömma undan min skrivelse av 2014-07-23 i ärendet Eksjö tingsrätt Mål B 838-14, se *bilaga 3 eller APPENDIX på sidan 15*, att han därmed begick ett skattefritt skadeståndsberättigande gemensamrättsligt fördragsbrott. Att rådman Ulf Ljungdahl går runt gallringsproceduren som antagligen kollas genom att lägga dokument i en speciell mapp är extra allvarligt.

Den rättsliga grunden

Det finns prejudikat i gemensamrätten för att nationell domstol måste gå utöver eller bortse från nationell rätt för att tillförsäkra enskilda deras rättigheter. "Domstolen har inte uttalat sig på ett sätt som tyder på att medlemsstaternas ansvar för uppkomna skador skulle vara begränsat till att omfatta enbart de situationer som hittills prövats. Tvärtom torde skadestånd kunna komma i fråga vid alla typer av överträdelser av EG-rätten." (SOU 1997:194 98/108.)

Vid lagkonflikt ska en svensk regel som strider mot EG-rätten sättas åt sidan. "I detta sammanhang bör även nämnas grundlagsbestämmelsen i 11 kap. 14 § regeringsformen enligt vilken domstol eller annat offentligt organ får underlåta att tillämpa en av riksdagen eller regeringen beslutad föreskrift endast om felet är uppenbart. Denna inskränkning gäller dock inte, enligt vad som angetts i prop. 1993/94:114, Grundlagsändringar inför ett svenskt medlemskap i Europeiska unionen, när en svensk domstol finner att en nationell regel strider mot en gemenskapsrättslig norm som är direkt tillämplig eller som har direkt effekt. I propositionen sägs att "*Vid ett medlemskap har således svenska domstolar och myndigheter enligt det förhärskande EG-rättsliga synsättet att vid lagkonflikt sätta en svensk regel som strider mot EG-rätten åt sidan eftersom den svenska regeln beslutats av en instans som - inte längre - är behörig normgivare.*" (A. prop. s. 27.)" (SOU 1997:194 121/131.)

En nationell domstol är ålagd att upprätthålla ett effektivt skydd för de rättigheter som gemenskapsrätten tillförsäkrar enskilda. "De grundläggande fördrag som samtliga EU-länder

anslutit sig till innebär bl.a. att varje medlemsstat är skyldig att tillämpa gemenskapsrätten solidariskt och enhetligt. Medlemsstaterna är också ålagda att upprätthålla ett effektivt skydd för de rättigheter som gemenskapsrätten tillförsäkrar enskilda medborgare. Eftersom medlemsstaterna genom att inträda i unionen lovat att följa de regler som gemenskapen beslutat är det naturligt att den medlemsstat som bryter mot dessa regler kan bli skyldig att utge ersättning till en enskild som härigenom åsamkas skada. Domstolen har också vid upprepade tillfällen understrukit att principen om rätt till ersättning för skada som drabbar enskilda på grund av överträdelse av gemenskapsrätten utgör en väsentlig del av fördragets system. Den tanke som ligger bakom detta, och som konkretiserades första gången i Francovich, är att gemenskapsrätten för att få fullt genomslag måste kunna garantera att den enskilde tillförsäkras sina rättigheter även om en enskild medlemsstat brutit i genomförande eller tillämpning av gemenskapsrätten. En rätt till skadestånd utgör därmed en nödvändig ingrediens för att tillgodose kravet på gemenskapsrättens fulla genomslag.

Det är samtidigt viktigt att hålla i minnet att den sanktionsform som behandlas här, dvs. möjligheten för den enskilde att erhålla skadestånd när en medlemsstat brutit mot gemenskapsrättsliga regler, endast utgör en av flera metoder för att garantera enskilda deras rättigheter och sätta tryck på medlemsländerna att uppfylla sina skyldigheter enligt gemenskapsrättens bestämmelser. När det gäller överträdelser av direkt effektiva gemenskapsrättsliga regler har den enskilde således i första hand tillgång till alla de nationella rättsmedel som står till buds vid ett motsvarande krav grundat på nationell lag.[1] Domstolen har vidare slagit fast att nationell domstol, för att upprätthålla ett effektivt skydd för gemenskapsrättens regler, kan vara skyldig att skapa möjligheter för den enskilde att komma till sin rätt som går utöver vad nationell rätt stadgar.[2]" (SOU 1997:194 97-98/107-108.)

"1 Ett belysande uttalande finns i generaladvokaten Tesausros yttranden i Brasserie/Factortame III (p 34) och i British Telecom (p 30). *"The principle of the State's financial liability must be applied as a remedy which is both alternative and additional to substantive protection; consequently, it must be applied in the event of infringements both of provisions without direct effect,...and of provisions which may be so relied upon."* Han hänvisade härefter till domstolens uttalande i målet Foster av innebörd att en direktivbestämmelse med direkt effekt kan föranleda skadeståndsskyldighet för staten.

2 Exempel på mål där domstolen ställt krav på nationell domstol att gå utöver eller bortse från nationell rätt för att tillförsäkra enskilda deras rättigheter är UNECTEF 222/86 [1987] ECR 4097, Factortame II C-213/89 [1990] ECR I-2433, Marshall II C-271/91 [1993] I-4367 och Emmott C-208/90 [1991] ECR I-4269. Se vidare Hartley s. 230 ff." (SOU 1997:194 98/108.)

Typer av överträdelser mot gemensamrätten. "De avgöranden som beskrivits i kapitel 5, som är de hittills viktigaste där domstolen behandlat frågan om statens skadeståndsansvar, omfattar följande typer av överträdelser.

1. En medlemsstat har underlåtit att över huvud taget genomföra ett beslutat direktiv (Francovich, Faccini Dori och El Corte Inglés).
2. En medlemsstat har för sent genomfört ett beslutat direktiv (Dillenkofer).
3. En medlemsstat har genomfört ett direktiv på ett felaktigt sätt (British Telecom, Denkavit och Miret).
4. En medlemsstat har brutit mot ett direktiv genom att ha en nationell författning som inte är förenlig med direktivets bestämmelser (Marshall II).
5. En myndighet i en medlemsstat har fattat ett beslut som står i strid med en fördragsregel (Hedley Lomas).

6. En medlemsstat har brutit mot Romfördraget genom att stifta en lag som står i strid med bestämmelser i fördraget (Brasserie/Factortame III).

Genom att i exemplen ovan sätta in andra typer av rättsakter eller åtgärder/brist på åtgärder kan man konstruera ytterligare ett antal olika situationer som skulle innebära att en medlemsstat gör sig skyldig till överträdelse av gemenskapsrättsliga regler. Domstolen har inte uttalat sig på ett sätt som tyder på att medlemsstaternas ansvar för uppkomna skador skulle vara begränsat till att omfatta enbart de situationer som hittills prövats. Tvärtom torde skadestånd kunna komma i fråga vid alla typer av överträdelse av EG-rätten." (SOU 1997:194 99/109.)

"En fråga som därvid tilldragit sig särskilt intresse är om överträdelse för vilka den nationella lagstiftaren ansvarar kan ådra det allmänna ersättningsskyldighet. I Brasserie/Factortame III målet var således en av de frågor som ställdes till domstolen om skadeståndsskyldighet för staten kunde uppkomma på grund av ett fel begånget av den nationella lagstiftaren. Domstolen uttalade därvid (domen p 32, se avsnitt 5.4.2 ovan) att den i Francovich målet fastlagda principen om medlemsstaternas skadeståndsskyldighet gäller varje fall då en medlemsstat överträder gemenskapsrätten, oavsett vilket organ i medlemsstaten som ansvarar för den handling eller underlåtenhet som utgör överträdelsen. Det kunde inte, fortsatte domstolen, med hänsyn till det grundläggande kravet att gemenskapsrätten skall tillämpas enhetligt, komma i fråga att låta nationella regler om kompetensfördelningen mellan den lagstiftande, den dömande och den verkställande makten avgöra skyldigheten att ersätta enskilda för uppkommen skada. Domstolen hänvisade vidare till att en stat som brutit mot en internationell förpliktelse enligt internationell rätt betraktas som en enhet oavsett vilken del av statsapparaten som överträdelsen kan tillskrivas och att detta borde gälla i än högre grad inom gemenskapens rättsordning som ju ålägger alla nationella organ, inklusive de lagstiftande, att solidariskt tillämpa gemenskapsrättens regler. Domstolens nu beskrivna uppfattning, som utgör gemenskapsrättens innehåll i denna del, innebär således att en enskild som drabbas av skada på grund av en överträdelse av gemenskapsrätten som kan tillskrivas det allmänna skall ha samma rätt till ersättning oavsett om överträdelsen består i att en enskild tjänsteman tillämpat lagen felaktigt eller i att ett nationellt parlament beslutat en regel som strider mot gemenskapsrätten." (SOU 1997:194 101/111.)

Detta innebär att t.ex. praxis i en Domstolshandbok eller annan praxis eller annat direktiv som kan ha föranlett rådman Ulf Ljungdahl i den svenska domstolen Eksjö tingsrätt att gömma undan min skrivelse inte är grund för det allmänna att slippa skadeståndsansvar för gemensamrättsligt fördragsbrott.

Förutsättningar för att rätt till skattefritt skadestånd för gemensamrättsligt fördragsbrott ska föreligga. "Domstolen uppställer tre krav som uttryckligen anges vara nödvändiga och tillräckliga för att det skall uppkomma en rätt till ersättning;

1. Den regel som överträtts skall vara avsedd att skapa rättigheter för enskilda.
2. Överträdelsen skall vara tillräckligt allvarlig.
3. Det skall finnas ett direkt orsakssamband mellan överträdelsen och skadan." (SOU 1997:194 104/114.)

Fotnot 6: "I Francovich angavs det andra kravet inte uttryckligen. Detta förklaras av att överträdelsen i en situation där ett beslutat direktiv inte alls genomförts alltid anses tillräckligt allvarlig. Vidare var det första kravet kompletterat med uttrycket att innebörden av den aktuella

rättigheten skall kunna utläsas av direktivets bestämmelser. Detta utgör uppenbarligen endast ett förtydligande." (Ibid.)

Några regler som kan ha eller har överträtts. I citatet ovan anges att "1. Den regel som överträtts skall vara avsedd att skapa rättigheter för enskilda." Jag hänvisar till CHARTER OF FUNDAMENTAL RIGHTS OF THE EUROPEAN UNION (http://europarl.europa.eu/charter/pdf/text_en.pdf), nedan kallad Charter of Fundamental Rights of the European Union, och Regeringsformen (1974:152), nedan kallad RF.

- 1) Charter of Fundamental Rights of the European Union, C 364/9, CHAPTER I, Article 5, 2. No one shall be required to perform forced or compulsory labour.
- 2) Charter of Fundamental Rights of the European Union, C 364/10, CHAPTER II, Article 10, 1. Everyone has the right to freedom of thought, conscience and religion. This right includes freedom to change religion or belief and freedom, either alone or in community with others and in public or in private, to manifest religion or belief, in worship, teaching, practice and observance.
- 3) Charter of Fundamental Rights of the European Union, C 364/13, CHAPTER III, Article 20, Everyone is equal before the law.
- 4) Charter of Fundamental Rights of the European Union, CHAPTER V, Article 41 Right to good administration ... 2. This right includes: ... the obligation of the administration to give reasons for its decisions.
- 5) Charter of Fundamental Rights of the European Union, C 364/20, CHAPTER VI, Article 47, ... Everyone is entitled to a fair and public hearing within a reasonable time by an independent and impartial tribunal previously established by law. ...
- 6) Charter of Fundamental Rights of the European Union, C 364/20, CHAPTER VI, Article 48, 2. Respect for the rights of the defence of anyone who has been charged shall be guaranteed.

Och viktigast,

- 7) Charter of Fundamental Rights of the European Union, C 364/21, CHAPTER VII, Article 53, Nothing in this Charter shall be interpreted as restricting or adversely affecting human rights and fundamental freedoms as recognised, in their respective fields of application, by Union law and international law and by international agreements to which the Union, the Community or all the Member States are party, including the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, and by the Member States' constitutions.
- 8) Charter of Fundamental Rights of the European Union, C 364/22, CHAPTER VII, Article 54, Nothing in this Charter shall be interpreted as implying any right to engage in any activity or to perform any act aimed at the destruction of any of the rights and freedoms recognised in this Charter or at their limitation to a greater extent than is provided for herein.

Samt förankringen i svensk grundlag:

- 9) RF 19 § Lag eller annan föreskrift får inte meddelas i strid med Sveriges åtaganden på grund av den europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Lag (2010:1408).

Jämförelse mellan vad som har hänt mig och ovan upplistade regler. Jag hade i den skrivelse rådman Ulf Ljungdahl i den svenska domstolen Eksjö tingsrätt gömt undan hänvisat till att jag måste få ersättning för mitt arbete vilket när det gäller icke frivilligt arbete är en förutsättning för att

det inte ska vara fråga om slavarbete. Jag stödde mig alltså på 1) ovan. Vidare hävdade jag i min skrivelse rätt till att följa mitt samvete, jag skrev "Ska din skrivelse Ulf Ljungdahl tolkas som att de verkliga levande människor som skriver till mig under identiteten Eksjö tingsrätt bestrider min rätt att inte tvingas vittna falskt mot mig själv att jag skulle vara en slav eller tjänare?" Jag stödde mig alltså på 2) ovan. Jag hänvisade till att Staten eller myndigheter inte kan ha rätt att diktera villkor under vilka en individ skulle kunna söka rätt som inte en individ lika väl skulle kunna ha. Jag stödde mig alltså på 3) ovan. Rådman Ulf Ljungdahl bestämde utan att meddela mig att min skrivelse av 2014-07-23 i ärendet Eksjö tingsrätt Mål B 838-14 inte skulle föras in i akten, utan istället skulle gömmas undan. Jag fick bara av en slump långt senare i samband med att jag eftersökte aktbilageföringen av en senare handling veta att han ö.h.t. gjort tjänsteanteckningen, *se bilaga 2 eller APPENDIX på sidan 14*. Tyvärr var detta så långt senare att jag därvid inte tänkte på min skrivelse av 2014-07-23 i ärendet Eksjö tingsrätt Mål B 838-14, *se bilaga 3 eller APPENDIX på sidan 15*, som därför aldrig kom med i målet. Rådman Ulf Ljungdahl har definitivt INTE uppfyllt 4) ovan, att motivera sitt beslut att gömma undan min skrivelse så den inte skulle komma med i målet. Det framgår tydligt av min skrivelse hur jag befarar att jag inte ska få en rättvis och opartisk rättegång, och hur jag bönar om att man ska ge mig försäkringar om att det kommer att kunna gå rätt till. Jag stödde mig alltså på 5) ovan. T.ex. uttrycker jag "Det verkar alltså som att du och de individer du samarbetar med planerar att låta en skenrättegång gå av stapeln den 1 september 2014. Detta då jag inte sett några indikationer på att ni avser respektera min rätt att inte behöva riskera vittna falskt mot mig själv." Själva det förhållandet att rådman Ulf Ljungdahl gömde undan skrivelsen så att den inte kom med i målet tyder på bristande respekt för försvarets rättigheter, se 6) ovan.

Men framför allt stödde jag mig i min skrivelse på att fundamentala mänskliga rättigheter går före alla andra lagar, inklusive (men därför inte begränsat till) medlemsstaternas grundlagar. Jag stödde mig alltså på 7) ovan. Att gömma undan mitt försvar från de mest grundläggande av principer bryter även mot 8) ovan, för det finns ingen rätt någonstans att söka förstöra de rättigheter jag på grundläggande rättsfilosofiskt principiella grunder hävdar, och just det dokument rådman Ulf Ljungdahl smusslat bort från målet är nog det starkaste, vackraste och bästa jag i detta avseende har sökt lägga till målet.

Till och med svensk grundlag, se 9) ovan, erkänner mina självklara rättigheter till ett principiellt försvar från grundläggande principer.

För att återvända till de tre punkter som ska vara uppfyllda, eller iallafall den första och den tredje, för att det skall uppkomma en rätt till ersättning. Den första av dessa löd: 1. Den regel som överträtts skall vara avsedd att skapa rättigheter för enskilda.

Det är genom ovanstående utredning fastslaget att inte bara en regel utan ett antal regler avsedda att skapa rättigheter för enskilda har överträtts.

Den andra av de tre punkter som ska vara uppfyllda, även om det andra kravet inte uttryckligen angavs "I Francovich", för att det skall uppkomma en rätt till ersättning löd: 2. Överträdelsen skall vara tillräckligt allvarlig. "Domstolen har angett att när den nationella domstolen i denna situation skall bedöma om en överträdelse är tillräckligt allvarlig för att grunda rätt till skadestånd så bör den beakta bl.a.;

1) hur tydlig och exakt den överträdade regeln är,

2) det mått av handlingsfrihet som givits den nationella eller gemenskapsrättsliga institutionen,
3) om överträdelsen skett avsiktligt eller oavsiktligt,
4) om en felaktig rättstillämpning varit ursäktlig eller ousäktlig och
5) om en av en gemenskapsinstitution intagen ståndpunkt kan ha bidragit till att en medlemsstat handlat i strid mot gemenskapsrätten." (SOU 1997:194 107/117.)

"Samma stränga bedömning gäller om situationen är sådan att överträdelsen avser en regel som är utformad så att medlemsstaten inte har någon möjlighet att göra normativa val och bara en mycket begränsad eller ingen handlingsfrihet. I sådana fall kan, till skillnad mot vad som ovan beskrivits, varje överträdelse i sig anses tillräckligt allvarlig för att ge rätt till ersättning." (SOU 1997:194 109/119.)

"I domslutet, punkt 3, konstaterar domstolen sammanfattningsvis; "*Pursuant to the national legislation which it applies, reparation of loss or damage cannot be made conditional upon fault (intentional or negligent) on the part of the organ of the State responsible for the breach, going beyond that of a sufficiently serious breach of Community law.*" (SOU 1997:194 110/120.)

Som utredningen ovan visade, flertalet av de överträdde reglerna är mycket tydliga. 1) i citatet ovan är uppfyllt.

Det finns ingen handlingsfrihet vad gäller de fundamentala mänskliga rättigheterna. 2) i citatet ovan är uppfyllt, jmf. citatet ovan från SOU 1997:194 109/119.

Det kan inte råda något tvivel, när man jämför datumen för min skrivelse, *se bilaga 3 eller APPENDIX på sidan 15* och rådman Ulf Ljungdahls tjänsteanteckning, *se bilaga 2 eller APPENDIX på sidan 14*, att överträdelsen skett avsiktligt. 3) i citatet ovan är uppfyllt. Se dock citatet strax ovan från SOU 1997:194 110/120, där det sägs att skadeståndsansvar inte kan villkoras till avsiktligt eller oavsiktligt fel (det ord Anna Skarhed förordar i sammanhanget, se SOU 1997:194 109/119, fotnot 9) utan att det är tillräckligt att det är ett tillräckligt allvarligt brott mot gemensamrätten.

Den felaktiga rättstillämpningen är ousäktlig. 4) i citatet ovan är uppfyllt.

Den svenska domstolen Eksjö tingsrätts intagna ståndpunkt har bidragit till att medlemsstaten Sverige har handlat i strid mot gemenskapsrätten. 5) i citatet ovan är uppfyllt.

Den tredje av tre punkter som ska vara uppfyllda för att det skall uppkomma en rätt till ersättning löd: 3. Det skall finnas ett direkt orsakssamband mellan överträdelsen och skadan. Eftersom jag blev dömd utan att kunna vara med på rättegången enligt ovan och i min skrivelse (se s. 14) angivna skäl och domen av domstolsväsendet anses ha vunnit laga kraft så kan det inte finnas någon tvekan om att det finns ett direkt orsakssamband mellan överträdelsen och skadan.

Kraven som uttryckligen anges vara nödvändiga och tillräckliga för att det skall uppkomma en rätt till ersättning är alltså uppfyllda.

PRÖVNING AV SKADESTÅNDSANSPRÅK

Angående prövning av skadeståndsanspråk så är dessa som framhålls i den statliga utredningen av

Anna Skarhed SOU 1997:194 111-112/121-122, "direkt grundad på gemenskapsrätten. När det blir fråga om att fastställa ersättningen skall detta däremot ske med tillämpning av den nationella rättens process och skadeståndsregler. Den interna rättsordningen i medlemsstaten avgör således vilken domstol som är behörig, vilken processordning som skall gälla och hur ersättningen skall beräknas.

Domstolen har emellertid fastslagit att den nationella rättsordningen i berörda avseenden måste uppfylla vissa minimikrav. Ett återkommande uttalande är att den nationella rätten inte får ställa upp några processuella eller faktiska förutsättningar som innebär att den enskilde missgynnas i förhållande till vad som gäller när ersättningsanspråket grundas på inhemska rätt samt att de nationella reglerna inte heller får ha en sådan utformning att det i praktiken blir omöjligt eller orimligt svårt att få ersättning. (Se t.ex. *Brasserie/Factortame III* p 67 samt 83-84) När den nationella lagen visar sig inte kunna uppfylla de minimikrav som domstolen fastslagit blir konsekvensen att den nationella domstolen måste åsidosätta den inhemska regeln och i stället fastställa ersättningen med tillämpning av de principer som domstolen utvecklat i de domar där frågan om medlemsstaternas skadeståndsskyldighet vid brott mot gemenskapsrätten hittills prövats.

När det gäller utformningen av nationella processuella regler har domstolen i *Brasserie/ Factortame III* (p 68) särskilt tagit upp att det i nationella rättsordningar kan finnas inskränkningar när det gäller statens ansvar för utomobligatorisk skada som orsakats av åtgärder hänförliga till lagstiftaren som kan vara utformade så att det blir praktiskt omöjligt eller orimligt svårt för enskilda att få sina rättigheter tillgodosedda. I domen anger domstolen, på frågor från den tyska resp. brittiska domstolen, två exempel på regler som inte kan anses uppfylla de krav som uppställts. Den tyska lagens krav att lagstiftarens handling måste kunna hänföras till ett enskilt fall för att ersättning skall kunna medges skulle således göra det i praktiken omöjligt för enskilda skadelidande att få rätt till ersättning eftersom lagstiftning i regel till sin natur är generell och inte riktar sig till viss person eller grupp. Den engelska lagens krav att det för att ersättning skall kunna utgå skall ha förekommit maktmissbruk i offentlig tjänst ("*misfeasance in public office*") skulle liksom göra det omöjligt för den enskilde att komma till sin rätt eftersom lagstiftaren per definition aldrig kan göra sig skyldig till en sådan överträdelse." (SOU 1997:194 111-112/121-122.)

D.v.s. det får inte i praktiken vara omöjligt eller orimligt svårt att få ersättning och om inte den nationella lagen uppfyller de minimikrav som fastslagits blir konsekvensen att den nationella domstolen måste åsidosätta den inhemska regeln och i stället fastställa ersättningen med tillämpning av de principer som den europeiska domstolen har utvecklat.

Inte heller får staten tillämpa nationella inskränkningar när det gäller statens ansvar för utomobligatorisk skada som orsakats av åtgärder hänförliga till lagstiftaren som kan vara utformade så att det blir praktiskt omöjligt eller orimligt svårt för enskilda att få sina rättigheter tillgodosedda. "Det finns emellertid, som redan påpekats, en svensk regel som förefaller svår att förena med gemenskapsrättens krav. Mot bakgrund av domstolens allmänna uttalanden om att också överträdelser hänförliga till lagstiftaren och domstolarna måste kunna föranleda ansvar och med de preciseringar av domstolens inställning som skett i *Brasserie/ Factortame III*, där vissa tyska och engelska regler bedömts göra det i praktiken omöjligt för enskilda skadelidande att komma till sin rätt, står det klart att gemenskapsrätten inte accepterar att ett krav på ersättning grundat på påstående om överträdelse av gemenskapsrätten avvisas med tillämpning av den svenska regeln i 3 kap. 7 § SkL. Denna bestämmelse som inskränker möjligheten att föra talan om ersättning enligt 3 kap. 2 § med anledning av beslut av de högsta statsmakterna innebär uppenbarligen en begränsning av den enskildes rätt som inte är förenlig med de krav som gemenskapsrätten ställer." (SOU 1997:194 126/136.)

SKADESTÅNDETS BESTÄMMANDE

Angående skadeståndets bestämmande så måste Ersättningen för det första motsvara den faktiskt uppkomna skadan. (SOU 1997:194 112/122.) Den drabbade ska försöka minimera skadan genom att använda till buds stående rättsmedel. (Ibid.) Detta är uppfyllt, jag har överklagat i alla instanser.

Ersättningen ska vara adekvat i förhållande till den faktiska skadan. "När det gäller frågan vilka typer av skador som ersätts har domstolen, som ovan angetts, allmänt uttalat att ersättningen måste vara adekvat i förhållande till den faktiska skadan. I avsaknad av några fastställda gemenskapsrättsliga kriterier får frågan bedömas enligt nationell rätt, även här med beaktande av grundkraven att de villkor som uppställs vid denna typ av anspråk inte får vara mindre förmånliga etc. I Brasserie/Factortame III har domstolen i sak uttalat att det måste finnas möjlighet att få ersättning för utebliven vinst och att skadestånd av påföljdskaraktär (eng. *exemplary damages*) kan utgå om detta förekommer i nationell rätt." (SOU 1997:194 113/123.)

Ersättningen får inte vara sämre än vad nationella regler säger. Men det får inte heller vara orimligt svårt att få ersättning. "Den nationella rättens skadeståndsregler träder däremot in när det gäller att fastställa ersättningens omfattning. I avsaknad av gemenskapsrättsliga förfaranderegler är det vidare de nationella processreglerna som reglerar det rättsliga förfarandet när ett krav på skadestånd skall prövas av nationell domstol. I dessa delar skulle därmed solidaritetsprincipen kunna medföra krav på ändringar av nationella bestämmelser som inte står i överensstämmelse med de principer domstolen lagt fast, förutsatt att de nationella reglerna är utformade på ett sätt som omöjliggör en förändrad fördragskonform tolkning och tillämpning.

Det åligger den nationella domstolen att sätta åt sidan en nationell regel som gör det omöjligt eller orimligt svårt för den enskilde skadelidande att få ersättning." (SOU 1997:194 131/142.)

Vid tiden då Anna Skarhed skrev utredningen hade det inte prövats om den nationella rättsordningen även måste ge utrymme för ersättning även för icke ekonomisk skada eller för indirekta skador. "När det gäller frågan vilka typer av skador som ersätts finns det, såvitt kan bedömas mot bakgrund av domstolens hittills meddelade domar, inga inskränkningar i svensk rätt som torde kunna anses stå i strid med vad domstolen hittills uttalat i denna del. Enligt regeln i 3 kap. 2 § SkL, som är den svenska regel som får tillämpas när skadeståndet skall beräknas, ersätts personskada, sakskada och ren förmögenhetsskada. Svensk rätt medger även ersättning för ränta och utebliven vinst och det finns inte några särskilda preskriptions- eller jämningsregler som bör kunna anses inskränka den enskildes rätt på ett oacceptabelt sätt. Det finns dock frågor som domstolen ännu inte haft anledning att ta ställning till, t.ex. om den nationella rättsordningen måste ge utrymme för att besluta om ersättning även för icke ekonomisk skada eller för indirekta skador." (SOU 1997:194 125/135.)

Vad är en indirekt skada? Är det en indirekt skada om ett land förhindrar dig som enskild dina normala möjligheter att kunna söka tillgängliga arbeten, även där dessa kräver att du kan resa självständigt utan tillgång till allmänna kommunikationer? Eller är detta en direkt skada, då det strider mot EUs grundlag, Charter of Fundamental Rights of the European Union, C 364/11, CHAPTER II, Article 15:

"Freedom to choose an occupation and right to engage in work

1. Everyone has the right to engage in work and to pursue a freely chosen or accepted occupation.
2. Every citizen of the Union has the freedom to seek employment, to work, to exercise the right of establishment and to provide services in any Member State."

Svaret ges av "I Brasserie/Factortame III har domstolen i sak uttalat att det måste finnas möjlighet att få ersättning för utebliven vinst och att skadestånd av påföljdskaraktär (eng. *exemplary damages*) kan utgå om detta förekommer i nationell rätt." (SOU 1997:194 113/123.) Det kan heller inte "komma i fråga att begränsa ersättningen till enbart sådana förluster som uppkommit efter det att domstol konstaterat att det föreligger en överträdelse av gemenskapsrätten". (SOU 1997:194 113/123 .)

Skadeståndslag (1972:207) (SkL) 3 kap. 2 § Staten eller en kommun skall ersätta

1. personskada, sakskada eller ren förmögenhetsskada, som vållas genom fel eller försummelse vid myndighetsutövning i verksamhet för vars fullgörande staten eller kommunen svarar, och
2. skada på grund av att någon annan kränks på sätt som anges i 2 kap. 3 § genom fel eller försummelse vid sådan myndighetsutövning. Lag (2001:732). (<https://lagen.nu/1972:207#K3P2S1> .)

Ersättning för utebliven vinst. Inledningsvis på grund av ett beslut av Transportstyrelsen men sedan bekräftat av Eksjö tingsrätt genom dom i Mål B 838-14 kunde jag under flera månader inte arbetspendla varför jag avstod från att ta tillgängliga vikariat och gick därmed miste om möjlighet till inkomst i storleksordningen 140 000 SEK, varav 40 000 SEK efter domen. En friande dom hade gett möjlighet till skadeståndsanspråk gentemot Transportstyrelsen för den del som härrör sig till deras beslut, ett beslut som som jag också tidigare har ifrågasatt, samt gett dem anledning att undanröja den fortsatta skadan eller om de vägrat detta, gett mig skäl även för skadeståndsanspråk gentemot dem för deras kvarvarande spärrtid. Vilket alltså skulle undanröjt skadan mot min utkomst. Det är i praktiken omöjligt att undanröja denna skada utan att undaröja Eksjö tingsrätts dom i Mål B 838-14, och det gemensamrättsliga fördragsbrottet begånget 2014-07-24 av rådman Ulf Ljungdahl i den svenska domstolen Eksjö tingsrätt är, tillsammans med vad denna handling säger om rådman Ulf Ljungdahls syn på mina rättigheter, en avgörande faktor bakom domen.

Utöver de ovannämnda hänsynstagandena så utdömde Eksjö tingsrätt ett straffbelopp om 4 000 SEK.

I delen den faktiska skadan yrkar jag därför 144 000 SEK i skattefritt skadestånd för gemensamrättsligt fördragsbrott begånget 2014-07-24 av rådman Ulf Ljungdahl i den svenska domstolen Eksjö tingsrätt. (Detta yrkande ska ej sammanblandas med de olika avtal som uppstod mellan mig och Eksjö tingsrätt, inget av vilka utlöstes under tiden 2014-07-19 - 2014-07-31, och inget av vilkas ekonomiska ersättningskrav utlöstes under tiden 2014-07-19 - 2014-08-31. Ej heller ska detta yrkande sammanblandas med ett krav på den näringsdrivande ekonomiska enheten SVERIGES DOMSTOLAR 202100-2742 avseende såväl det ekonomiska uppfyllandet av avtalen mellan mig och Eksjö tingsrätt som den fortsatta rättslösheten efter Eksjö tingsrätts dom.)

Ideell skada. Nationell skadeståndslag ska användas vid skadeståndets bestämmande, dock med skapade möjligheter för den enskilde att komma till sin rätt som går utöver vad nationell rätt stadgar. "När det gäller överträdelser av direkt effektiva gemensamrättsliga regler har den enskilde således i första hand tillgång till alla de nationella rättsmedel som står till buds vid ett motsvarande krav grundat på nationell lag.[1] Domstolen har vidare slagit fast att nationell domstol, för att upprätthålla ett effektivt skydd för gemenskapsrättens regler, kan vara skyldig att skapa möjligheter för den enskilde att komma till sin rätt som går utöver vad nationell rätt stadgar.

[2]" (SOU 1997:194 98/108.) "ersättningen skall bestämmas inom ramen för den aktuella medlemsstatens nationella skadeståndsrätt [...] de villkor som uppställs inte får vara mindre förmånliga än de som gäller vid motsvarande nationella krav " (SOU 1997:194 113/123.)

Detta innebär att möjlighet till ideell skada enligt SkL ska tillämpas på gemensamrättsligt fördragsbrott begånget 2014-07-24 av rådmann Ulf Ljungdahl i den svenska domstolen Eksjö tingsrätt. Skadeståndslag (1972:207) 2 kap. 3 § Den som allvarligt kränker någon annan genom brott som innefattar ett angrepp mot dennes person, frihet, frid eller ära skall ersätta den skada som kränkningen innebär. Lag (2001:732). (<https://lagen.nu/1972:207#K2P3> .) Enligt SkL 3 kap. 2 § ska istället staten eller en kommun ersätta när det rör sig om fel eller försummelse vid myndighetsutövning. Se SkL 3 kap. 2 § Lag (2001:732). (<https://lagen.nu/1972:207#K3P2S1> .)

Skadeståndslag (1972:207) 5 kap. 6 § Skadestånd med anledning av kränkning bestäms efter vad som är skäligt med hänsyn till handlingens art och varaktighet. Därvid skall särskilt beaktas om handlingen

1. haft förnedrande eller skändliga inslag,
2. varit ägnad att framkalla allvarlig rädsla för liv eller hälsa,
3. riktat sig mot någon med särskilda svårigheter att värja sin personliga integritet,
4. inneburit missbruk av ett beroende- eller förtroendeförhållande, eller
5. varit ägnad att väcka allmän uppmärksamhet.

Den som har gjort sig skyldig till ärekränkning eller dylik brottslig gärning eller som annars är skadeståndsskyldig med anledning av sådant brott kan på yrkande av den kränkte i mål om gärningen efter omständigheterna åläggas att bekosta tryckning i en eller flera tidningar av dom i målet. Lag (2001:732). (<https://lagen.nu/1972:207#K5P6> .)

Som utflöde av staten har rådmann Ulf Ljungdahl i den svenska domstolen Eksjö tingsrätt missbrukat mitt beroendeförhållande till sagda stat, enligt SkL 5 kap. 6 §. Då det är uppenbart att det finns ett direkt orsakssamband mellan överträdelsen och skadan, domen i Mål B 838-14, innebär detta även en ärekränkning utförd genom den svenska domstolen Eksjö tingsrätt. **Enligt SkL 5 kap. 6 § 2 st. begär jag därför att Eksjö tingsrätt till alla den tidigare meddelat dom i Mål B 838-14, nu meddelar att domen i Mål B 838-14 byggd på ett gemensamrättsligt fördragsbrott begånget 2014-07-24 av rådmann Ulf Ljungdahl, och ber om ursäkt för detta fördragsbrott och dess resultat, domen i Mål B 838-14.**

För den kränkning det gemensamrättsliga fördragsbrottet begånget 2014-07-24 av rådmann Ulf Ljungdahl i den svenska domstolen Eksjö tingsrätt innebär yrkar jag 10 000 SEK i skattefritt skadestånd.

Totalt yrkas alltså 144 000 SEK för faktisk skada + 10 000 SEK för ideell skada = 154 000 SEK av enskilt rättssubjekt den juridiska personen LEIF Erling Gunnar Erlingsson 580919-3617, som såsom juridisk fiktion naturligtvis inte kan underteckna något.

I suveränitet,
En.

Index	Sida
Begränsat tillstånd för handel med juridisk person	1
Domstolsverket Sveriges Domstolar måste betraktas som tillsynsmyndighet	2
SKADESTÅNDSYRKANDE	2
Den rättsliga grunden	3
Typer av överträdelser mot gemensamrätten	4
Förutsättningar för att rätt till skattefritt skadestånd för gemensamrättsligt fördragsbrott ska föreligga	5
Några regler som kan ha eller har överträtts	6
Jämförelse mellan vad som har hänt mig och ovan upplistade regler	6
Den andra av de tre punkter som ska vara uppfyllda	7
Den tredje av tre punkter som ska vara uppfyllda	8
PRÖVNING AV SKADESTÅNDSANSPRÅK	8
SKADESTÅNDETS BESTÄMMANDE	10
Ersättning för utebliven vinst	11
I delen den faktiska skadan yrkar jag därför	11
Ideell skada	11
Enligt SkL 5 kap. 6 § 2 st. begär jag därför att Eksjö tingsrätt till alla den tidigare meddelat dom i Mål B 838-14, nu meddelar att domen i Mål B 838-14 byggt på ett gemensamrättsligt fördragsbrott begånget 2014-07-24 av rådmann Ulf Ljungdahl, och ber om ursäkt för detta fördragsbrott och dess resultat, domen i Mål B 838-14	12
APPENDIX, Kopia av bilaga 2, Ulf Ljungdahls tjänsteanteckning 2014-07-24	14
APPENDIX, Kopia av bilaga 3, Min skrivelse av 2014-07-23 i ärendet Eksjö tingsrätt Mål B 838-14	15

Förtydligande: Som förklaras vid den andra hänvisningen till **SOU 1997:194**, på sidan 3, **SOU 1997:194 118-119/128-129** avser sidorna **118-119** enligt PDF filens elektroniska numrering respektive sidorna **128-129** enligt vad som kan ses i själva dokumentet. På motsvarande sätt avser **SOU 1997:194 98/108** sidan **98** enligt PDF filens elektroniska numrering respektive sidan **108** enligt vad som kan ses i själva dokumentet.

Kopia ur Eksjö tingsrätt Mål B 838-14 Aktililaga 37

Andra händelse - Webbedialogruta

Händelse	Samband
Händelse	
Nr	44
Datum	2014-07-24
Typ	Anteckningar
Handläggare	Ulf Ljungdahl (ulfljun)
Reg. datum	2014-07-24
Text	Tjänsteanteckning: Leif Erlingsson har fortsatt att ge in handlingar som inte har med målet att göra. Jag har beslutat att dessa handlingar inte ska aktföras i målet men läggas bak i akten i särskild mapp. / UL

Aktbilagor

Antal:

Nummer

Gallras

Bevakning

Datum:

Text:

OK Avb

APPENDIX

Min skrivelse av 2014-07-23 i ärendet Eksjö tingsrätt Mål B 838-14. (Kopia av Bilaga 3.)

2015-01-29 Sida 15 (16)
Med begränsat tillstånd för handel med juridisk person En LegeNet

Leif Erlingsson,
som jag kallas,
Eksjövägen 21
570 34 Bruzaholm

SKRIVELSE
2014-07-23

Sida 1 (2)
Ärende Mål B 838-14
Aktbilaga 35

Till

Ulf Ljungdahl
Eksjö tingsrätt
Box 230
575 23 Eksjö

DETTA DOKUMENT ÄR EN OFFENTLIG HANDLING

Detta för att skydda mig själv, då Sverige som jag har visat inte är en rättsstat.

Ulf Ljungdahl,
som skrivit till mig från adressen Eksjö tingsrätt.

Jag har svarat separat vad avser Ersättningskrav 2014-06-30.

I din skrivelse anger du vissa villkor som tydligen av människor har definierats för den skapelse som är staten, under vilka denna skapelse skulle acceptera att bli ställd inför ansvar.

1. En organisation såsom t.ex. en stat kan endast ha sådana rättigheter som den av fri vilja har fått från individer.
2. Individer kan inte kan ge bort rättigheter utan åtföljande ansvar och skyldigheter.

Av dessa fundamentala självklarheter följer att när rättigheter en organisation såsom staten av levande människor påstås ha inte matchar ansvaret och skyldigheterna organisationen påstås ha, då kvarstår sådant ansvar och sådana skyldigheter hos de levande människor som påstår något i organisationens namn.

När en individ gentemot en annan individ påstår att ett krav eller en rätt föreligger, och detta bestrides, då har den första individen att bevisa sitt påstående eller ta bort sitt krav.

När en organisation gentemot en individ påstår att ett krav eller en rätt föreligger, då gäller till att börja med samma sak, men eftersom organisationen är en legal fiktion så faller ansvar och skyldigheter i den mån organisationen inte tar detta ansvar och accepterar dessa skyldigheter tillbaka på de individer som agerat i organisationens namn.

Staten eller myndigheter kan inte heller ha rätt att diktera villkor under vilka en individ skulle kunna söka rätt som inte en individ lika väl skulle kunna ha. I mitt fall kräver jag min rätt i samband med den process ni har inlett. Staten kan inte legitimt diktera villkor för hur jag skulle eller inte skulle kunna kräva min rätt.

Om staten av individer som agerar i statens namn påstås ha sådana illegitima rättigheter så faller därför, i den mån staten inte faktiskt de-facto tar motsvarande ansvar och accepterar motsvarande skyldigheter, dessa ansvar och skyldigheter tillbaka på de som agerat i statens namn.

Vänd sida...

APPENDIX

Min skrivelse av 2014-07-23 i ärendet Eksjö tingsrätt Mål B 838-14. (Kopia av Bilaga 3.)

2015-01-29 Sida 16 (16)
Med begränsat tillstånd för handel med juridisk person En LegeNet

Leif Erlingsson,
som jag kallas,
Eksjövägen 21
570 34 Bruzaholm

SKRIVELSE
2014-07-23

Sida 2 (2)
Ärende Mål B 838-14
Aktbilaga 35

Ska din skrivelse Ulf Ljungdahl tolkas som att de verkliga levande människor som skriver till mig under identiteten Eksjö tingsrätt bestrider min rätt att inte tvingas vittna falskt mot mig själv att jag skulle vara en slav eller tjänare?

Ska din skrivelse tolkas som att du menar att jag trots allt skulle vara en slav eller tjänare? Du skriver ju som att rättegången kommer att ske den 1 september utan att det verkar sannolikt av det du har skrivit att du eller någon av dina kollegor avser ge mig annan möjlighet att slippa vittna falskt mot mig själv än att vägra närvara.

Det verkar alltså som att du och de individer du samarbetar med planerar att låta en skenrättegång gå av stapeln den 1 september 2014. Detta då jag inte sett några indikationer på att ni avser respektera min rätt att inte behöva riskera vittna falskt mot mig själv.

För det fall ni som skriver till mig under identiteten Eksjö tingsrätt inte senast den första augusti 2014

- a) antingen har visat hur jag är en tjänare till Kronan eller hur jag med rätt skulle vara en slav eller ni på annat enligt naturrätt lagligt sätt kan visa att det jag kräver inte är enligt verklig rätt (till skillnad från naturrättsligt olagliga paragrafer)
- b) eller har uppfyllt kraven i min skrivelse av 2014-06-30 med skriftligt intygande och förtydligande av krav m.m. som ni registrerat som Mål B 838-14, Aktbilaga 26, avseende mina villkor för att arbeta enligt ordern i Aktbilaga 9, inkl. de orättfärdiga hoten (se skrivelsen ifråga för definition)

så är naturligtvis samtliga mina krav i full kraft.

Får jag bara de garantier jag kräver att min rätt inte kommer att kränkas genom att blott min närvaro skulle riskera tolkas som att jag därmed skulle synas erkänna, oavsett hur definierad, *Eksjö Tingsrätts* förmodade rättmätiga överhöghet över mig, eller att jag blott därmed skulle synas erkänna mig vara en slav eller tjänare under Kronan – vilket vore att vittna falskt mot mig själv – samt förstås ersättning för mitt arbete vilket när det gäller icke frivilligt arbete är en förutsättning för att det inte ska vara fråga om slavarbete som även det skulle ha inneburit att jag vittnat falskt mot mig själv, ja då kommer jag gärna för att se till att rätt skipas.

Jag påminner även om att mitt ej bestridna ersättningskrav avseende agerande och följder av agerande avser fram till 2014-06-30. Förutom de redan definierade övriga villkoren för mitt vidare samarbete så kan därför ytterligare ersättningskrav avseende era egna naturrättsligt olagliga ageranden efter detta datum komma i fråga.

Den ursprungliga och verkliga levande människan allmänt kallad Leif Erlingsson
Bruzaholm 2014-07-23
Telefon direkt 0381-20350
E-post leif@lege.net